

RENART
BARCELONA

Barcelona 27. Juliol 1944

Molt estimat mestre Francesc Pifol,
Trepç.

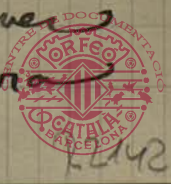
Vaij rebre la seva agradosa lletra darrera
en la que s'hi adjuntava una pel Sr. Busquets
que ja vaij ^{fer} portar tot seguit. Completament
d'acord amb el que em deia referent a la
proposta peliculara. El dia de demà podríem
perdreu-nos d'haver-li accedit.

Res de particular, ni a Barcelona ni a
l'Orfèu. Estigui tranquil, fent bon solut i no
es preocupi de res.

No cal dir que el pà blanc de Trepç tingué
un èxit desafortunat. Fins vaij dibuixar-los.
Precisament a Barcelona s'ha portat una tempesta
d'un pà indecent, tant nociu, que fins duien
que una comissió de metges volia visitar, a tal
propòsit, al Governador Civil. Li renovem les
gràcies per l'atenció.

Arribarem a Barcelona bons i contents
de la darrera excursió per terres lleidatanes.
Com diu molt bé vostè en la seva lletra, allò
és un altre món, i sobretot, el completament,
en to major, de la rica varietat i bellesa de
la nostra Catalunya. Ens fa molta il·lusió
haver pogut fer l'esmentada excursió.

Sortits de Trepç (dolguent-nos no haver
pogut saludar a la seva senyora per l'hora

matinera que era), vam seguir pel Congost dels
Terradets i l'enfilada d'Agers, que hom no té
prou paraules per a cantar-ne la seva gran
belleza. La Valentina semblava que somriava.
Per cert que a Agers, amb el Montsecch part
a l'esquerra, hi descobrirem l'antiga Abadia
de Benedictus avui en ruïnes. Es veu que fou
una veritable foia. Tot l'absis caigut, columnes
de talla finíssima faren per tenir exposat
tot a l'intempèria. I en el mur, pintures amb
restes d'apostols, destacant si en Sant Pere,
lliure a la mà i mirada infinita, que copien
i entristeix. i És possible que tal tresor fegui
en l'abandó?

La place porticada de Balaguer en
veritat és un exemple de tal tipus, però ai!
feia una calor d'infern que ens amarga tot
el seu encant. Caldria tornar-hi en millor temps.
A Cervera hi trobarem ensiamades, bolados i
altres menjes preterites que ens creiem la guerra
havia foragitat del tot.

Els de Centelles estan bons i sans, i no
cal dir com el meu Prucosta - Renart
va creixent i fent-se un homelet. Jo fa
prop d'un mes que no li vist i el deure' tro-
bar ben canviat, ara els tres van plenissims
i és un drama el desplaçar-se.

Reuerts de tots els de casa i també amb
els millors afectes a la seva bona muller.
Per voste una bona alencida del seu devot
veu amic

Joquim Renart

